

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 464. Tenorsaxofonist Sonny Rollins speelde februari-maart 1958 zijn "Freedom Suite" voor Riverside. Dat 'Freedom' in de titel ging over vrijheid in muziek, vormen, expressie, het had geen politieke betekenis, zoals later bij Max Roach, die hier overigens wel de drummer is. De "Freedom Suite" heeft als uitgangspunt een kort, vrij eenvoudig gegeven, dat, -dus- in grote vrijheid uitgewerkt wordt. Rollins speelde het in trio-bezetting: op bas Oscar Pettiford met zijn vol, groot geluid, de drummer is Max Roach en ik kan niet nalaten u te wijzen op één klein facet in zijn spel: het gebruik maken van de stang van de hi-hat, (bovenop twee bekkens, cymbals, die beneden met voetpedaal op elkaar gedrukt kunnen worden. Die stang, een stuk mechaniek, geeft een hoge, heldere tik als je er met een stok tegen slaat, dat ontdekte Papa Jo: drummer Jo Jones van de oude Count Basie band, en in deze jaren vijftig gaan verschillende ~~moderne~~ moderne drummers dat effect af en toe gebruiken: Max Roach, Philly Joe Jones, Art Blakey. OK, een kleinigheidje, maar het is aardig om een nieuwigheid toen, nu een traditie, even te signaleren. ~~Sonny~~ Sonny Rollins - "Freedom Suite".

CD

Sonny Rollins Trio: Freedom Suite (Sonny Rollins)
Track 1 - 19:29 - Riverside 646-258 VDJ-1520

"Freedom Suite". Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Oscar Pettiford-bas, Max Roach-drums. Voor Riverside in NYC, 27 februari en 7 maart 1958, u hoorde de heruitgave op CD. In juli en augustus maakte Rollins opnamen voor MGM, de eerste LP deels met trio, deels met koper. Nu van 10 juli in NYC een trio-opname, een wat minder bekende Richard Rodgers-melodie. Ook hier weer Rollins met alleen bas en drums, nu zijn dat Henry Grimes, 1935-1984, die met Pete LaRoca februari 1959 ook hier in Nederland speelde bij de eerste Europese tournee van Rollins, hij stapte eind jaren zestig uit de muziek. Op drums Specs Wright, in "Manhattan".

plaat

Sonny Rollins Trio: Manhattan (Richard Rodgers)
2/3 - 4:28 - MGM C 776

Avontuurlijke improvisatie van Sonny Rollins op de melodie van "Manhattan", met Henry Grimes-bas, Specs Wright-drums. Bij diezelfde session attackeerde Rollins de Coleman Hawkins-classic "Body and soul". Hawkins zette die na jaren experimenteren in 1939 op de plaat, was toen 38 jaar oud, achter zich had hij een ensemble dat liggende accoorden speelde. Rollins, op een paar

zelfde

Sonny Rollins: Body and soul (Johnny Green)

274 - 4:17 - idem

Johnny Green's "Body and soul", tenorsaxofonist Sonny Rollins voor MGM in NYC, 10 juli 1958, en in vergelijking met Coleman Hawkins met zijn vertikaal-harmonische aanpak, benaderde Rollins het stuk veel meer melodisch-ritmisch. Volgende keer de session van de volgende dag met de koperblazers. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 464, MdR.

NA 193 302
31:40
mont. 16.11.59

0 0 0 0 0